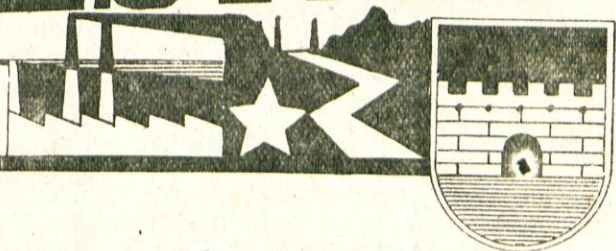

TRŽIŠKI VESTNIK

Leto III.

Tržič, 1. januarja 1954

Štev. 1

V tretje leto

Drugi letnik „Tržiškega vestnika“ je bil s prejšnjo številko zaključen. Dvajset rednih (šest je bilo med temi dvojnih) in ena izredna številka na skupno 186 straneh je spet za nami. Bilanca izhajanja „Tržiškega vestnika“, ki je z drugim letnikom postal štirinajstdnevnik, pa tudi njegova vsebinska stran sicer nista povsem zadovoljiva, vendar pa je list že v preteklem letu dokazal upravičenost svojega obstanka. V tem letu so se ostreje začrtali obrisi njegovih nalog, ki narokujejo vztrajanje pri začetnem delu.

Predvsem bo njegova naloga tudi v prihodnje krepiti socialistično zavest delovnega ljudstva tržiške občine. Od te zavesti so odvisni naši uspehi tako na političnem kot na gospodarskem in kulturnem področju našega dela. Če bo ta zavest v slehernem izmed nas močna in neuklonljiva, bomo v novem letu še z večjimi koraki hiteli od zmaga do zmaga. Na straneh novega letnika našega lista naj se zablesči čim več in čim lepših uspehov naših delovnih ljudi.

Politična zrelost socialističnega človeka pa se kaže tudi v odkrivanju napak — lastnih in tujih — brez sramu in strahu. Kot doslej bodo zato naše rubrike odprte vsem dobronamernim kritikom našega življenja in dela. Želimo samo, da se naši bralci pogostejše oglašajo. Seveda dopisi ne smejo biti zgolj pavšalne obsodbe, še manj pa gola namigovanja in sumničenja, temveč naj kolikor mogoče konkretno obravnavajo posamezna dejstva, ki morajo biti z dokazi tako podprta, da bodo tudi slehernega bralca prepričala. Samo tak dopis je vreden socialističnega tiska in takega dopisa se tudi dopisnik tudi ne bo bal podpisati, zakaj vsa javnost ga bo odobraval.

Posebno pomembnost ima nadalje lokalni list kot kronist svojega časa na svojem področju. Želimo samo, kot smo vedno želeli, da bi se število dopisnikov povečalo, tako da ne bo šel noben važnejši dogodek na naših tleh mimo našega lista. Vsem dosedanjim sodelovalcem pa se ob tej priliki zahvaljujemo za njihovo sodelovanje v preteklem letu in jih prosimo, da nam ostanejo zvesti.

Njim in vsem svojim bralcem ter prijateljem želimo v novem letu mnogo uspehov pri naših skupnih naporih v korist delovnega ljudstva naše občine in v korist vse naše domovine!

Uredništvo Tržiškega vestnika

Predsednik LOMO svojim občanom ob Novem letu 1954

Tovariši in tovarišice, občani / in občanke!

Na pragu novega leta 1954 se lahko zares s ponosom ozremo na to, kar so delovni ljudje naše občine dosegli v smeri družbenega napredka. Ponosni smo lahko zavoljo tega, ker so bili v preteklem letu doseženi kljub objektivnim težavam precejšnji uspehi. S pridnimi rokami in poštenimi mislimi naših delovnih ljudi se je v preteklem letu precej spremenila podoba naše občine. V glavnem sem te uspehe že navedel v poročilu, ki je bilo objavljeno v eni zadnjih številčk Tržiškega vestnika, toda kljub temu moram ponovno poudariti, da je bil dosežen precejšen uspeh pri pri dvigu življenjskega standarda delovnega človeka, kot n. pr. uspeh tržiških podjetij pri izvrševanju družbenega plana, saj so ga vsa podjetja dosegla, večina pa celo visoko preseгла, uspehe pri gradnji stanovanj ter v vsej ostali komunalni dejavnosti itd.

Mnogo priznanja gre vsekakor našim političnim in družbenim organizacijam, v katerih so člani in njihovi voditelji pokazali veliko zavest in elan za delo in s tem tudi dali slehernemu možnost udejstvovanja na kulturno-političnem in fizkulturnem polju. Enako delo je želeti tudi v prihodnjem letu in upam, da nam ga bo mogoče kot doslej, podpreti.

V novo leto 1954 stopamo sicer z nekaterimi skrbmi, čeprav nam še ni znano, kakšna sredstva nam bodo na razpolago, toda prepričan sem, da bo ljudski odbor storil vse, da se bodo reševali v prvi vrsti najvaž-

nejši problemi in to: nadaljnja gradnja stanovanj (čeprav zaenkrat delno na škodo gradenj komunalnih objektov, kulturnih in ostalih ustanov), ker je problem stanovanj zaenkrat najbolj pereč.

Storili bomo vse, da bo delovnemu ljudstvu v prihodnjem letu zagotovljeno čim boljše življenje.

Stopamo v novo leto 1954 s trdno vero v vrednost in moč našega družbenega sistema, v pravilnost naše politične graditve socializma, v veliko ustvarjalno sposobnost naših delovnih ljudi in s tem v moč naše socialistične domovine, v kateri si sami gradimo srečnejše življenje.

Veliki uspehi v vseh naših tovarnah in različnih drugih podjetjih so priče naše ustvarjalnosti. Ti uspehi nas zares lahko navdajajo z optimizmom, da bodo uspešni tudi nadaljnji naporji za ustvaritev vsega tistega, kar si najbolj želimo v našem lepem, vselem Tržiču in njegovi okolici.

V našem novem sistemu decentraliziranega upravljanja v gospodarstvu in v upravi ljudske oblasti imamo veliko odgovornost vsi delovni ljudje. V tem decentraliziranem sistemu ne smemo nikdar pozabiti na naloge in dolžnosti, od katerih ima edino korist skupnost kot celota. Dolžnost slehernega državljana naše socialistične domovine pa je, da varuje to pridobitev.

Z vero v našo veliko bodočnost, z vero z zmago miru, iskreno želim vsem občanom srečno novo leto 1954!

Tržič, dne 27. decembra 1953.

Lovro Cerar,
predsednik LOMO

Z IX. redne seje LOMO Tržič

Dne 24. decembra je bila deveta redna seja ljudskega odbora mesne občine Tržič. Na dnevnem redu je bila poleg drugega tudi izvolitev predsednikov in članov svetov, dalje izvolitev članov personalne komisije izvolitev predsednika PLZ za teritorij občine ter reorganizacija gostinstva na področju občine. Ker je po zakonu predsednikom svetov in članom teh svetov potekla enoletna delovna doba, so se morale izvršiti nove volitve. Izvoljeni so bili ponovno za eno leto

dosedanji predsedniki svetov in to Jeklovlek — Hladna valjarna — Žič za predsednika Sveta za gospodarstvo Karel Kravcar, za predsednika Sveta za zdravstvo in socialno politiko mr. Zdenko Lavička in za predsednika Sveta za prosveto in kulturo Janez Kavar. V svet za gospodarstvo sta bila poleg dosedanjih članov izvoljena še direktor tržiške podružnice Narodne banke Franc Markelj in predsednik Turističnega društva Gašper Štibelj. V svet za prosveto in kulturo

pa je bil poleg dosedanjih članov izvoljen še Alfonz Inkret, upravnik Dijaškega doma.

V personalno komisijo pri LOMO so bili izvoljeni Milani Ogris kot predsednik ter Joža Jurjevčič in Mirko Brejce kot člana. Dalje je bil izvoljen za predsednika PLZ Franc Markelj.

Ker sta obe gostilniški podjetji „Storžič“ in „Zelenica“ v likvidaciji in ker bo od 1. januarja 1954 dalje vsak gostilniški obrat posloval kot samostojno gostinsko podjetje, je ljudski odbor mestne občine Tržič imenoval za ta gostinska podjetja nove upravnike in knjigovodje. Za upravnike so bili imenovani naslednji:

Za gostilno Pod Kukovnico (Damulnek) in hotel Pošta Cene Košir, za gostilno Lovec (Lončar) Miha Karo, za gostilno pri Gašperinu Francka Sušnikova, za gostilno Pri kolodvoru Mimica Balantičeva, za gostilno Pod Košuto (Ankele) Maria Ankele, za gostilno na Pristavi Mara Hiršenfelder, za gostilno Pri Benku v Križah Tina Zaplotnikova, za gostilno v Seničnem Janez Ribnikar in za gostilno v Ziganji vasi Franc Kralj.

Na isti seji je Ljudski odbor mestne občine potrdil tudi zaključni račun Dijaškega doma za l. 1952.

Zavarovanci so izvolili svoje predstavnike

V mesecu novembru so bile volitve v skupščino socialnega zavarovanja za podružnico v Tržiču. Na teh volitvah so izvolili zavarovanci socialnega zavarovanja svoje predstavnike, ki bodo imeli odgovorno in važno nalogo, saj bodo upravljali s fondi socialnega zavarovanja in odločali o njihovi uporabi, kar je v popolnem soglasju z današnjo stopnjo našega demokratičnega razvoja, katerega glavna značilnost je družbeno upravljanje. S tem smo dosegli najvažnejše: socialno zavarovanje se je približalo zavarovancem. Novoizvoljena skupščina bo reševala vsa vprašanja pokojnin, otroških doklad in raznih klimatskih zdravljenj in ne bo več nobenih možnosti nepravilnega izkoriščanja fondov socialnega zavarovanja. Za tehnično izvedbo teh volitev je

bila določena volilna komisija pri Krajevnem svetu, ki je volitve tudi uspešno izvedla. V skupščino je bilo izvoljenih 24 predstavnikov, na približno 200 zavarovancev po eden.

Izvoljeni so bili:

V prvi volilni enoti: Ciril Zupan, Jože Sajovic, Francka Golmajer, Ivana Lombar, Franc Lukanc in Janez Klemenc.

V drugi volilni enoti: Vilma Legat, Alojz Markič, Lojze Stamcar in Lojze Smeje.

V tretji volilni enoti: Slavko Bole in Marjanca Kuhar.

V četrti volilni enoti: Lukanc Ančka.

V peti volilni enoti: Janko Bedina.

V šesti volilni enoti: Stanko Šmitek.

Predsednik republike maršal Tito drugič v kraljestvu kozorogov

V ponedeljek, 21. decembra se je v Tržiču in okolici bliskovito raznesla vest, da je napravil naš ljubljeni Maršal — to leto že drugi — obisk naših krajev. Ko je prišel 9. februarja k Sv. Ani na odstrel najstarejšega kozoroga, mu lovska sreča ni bila naklonjena. V trenutku, ko bi kozorog moral pasti, je žival na žalost prepodil neki smučar. Tedaj je obljubil, da bo še to leto ponovil svoj obisk. In besedo je — kot vedno — tudi držal! Topot našemu dragemu gostu pa ta izredna lovska trofeja ni ušla. Ko mu iz srca čestitamo k njegovemu lovskemu uspehu, izražamo željo, da bi še večkrat utegnil priti v naš kot, čeprav vemo, da so mu trenutki, oddiha skopo odmerjeni.

V sedmi volilni enoti: Leopold Manfreda.

V osmi volilni enoti: Tone Ahačič.

V deveti volilni enoti: Ivanka Meglič in Matevž Mravljja.

V deseti volilni enoti: Karel Rožič.

V enajsti volilni enoti: Karel Zaletel, Peter Uzar, Peter Sneedic in Jernej Kosmač.

Na svojem prvem zasedanju so izvolili svoj upravni odbor s predsednikom Karlom Zaletlom.

7 Vrnitev v človeštvo

V vseh državah, katere so nemški nacisti nameravali okupirati ali jih spraviti pod svoj gospodarsko politični vpliv, je imela takozvana peta kolona nalogo zbirati imena in podatke tistih ljudi, za katere je menila, da so iz kakršnih koli razlogov nasprotniki nacizma. Pravtako so zbirali imena svojih pristašev, na katere se bo lahko mogoče zanesti ob času okupacije. Te seznane so imele vse okupacijske armade s seboj.

Teh političnih nasprotnikov je bilo samo v Tržiču označenih 49. Jelko Rant, napačno imenovan kot Drago, pa celo dvakrat na seznamu oziroma črni listi, na kateri so bili povečini napredno usmerjeni izobraženci in delavci. Kot odločen antifašist je prišel navzkriž s tržiški Hitlerjanci naš tovariš Jože Dolenc že leta 1939. Bil je že od leta 1927 dopisnik Enotnosti, Mladine, Novega časa itd. Zaradi aktivnega sodelovanja v revolucionarnem gibanju je bil Dolenc na črni listi, zato so ga Nemci že prve dni aretirali in zaprli. Z njim so bili zaprti tovariši: Franc Globočnik, Lojze Legat, Franc Brodar, Košir od Sv. Anč, Miha Kurnik, Mirko Savs, Ivan Lončar in dr. Gruden. Iz občinskih zaporov so jih odvedli v bivo meščansko šolo ter jih po nekaj

dneh izpustili. Dolencu so prepovedali gibanje zunaj Tržiča, vsak dan pa se je moral javiti na občini. Zato je dne 11. maja 1941 pobegnil iz Tržiča v Ljubljano, kjer je živel ilegalno. Leta 1943, meseca februarja so ga Italijani aretirali in zaprli. Izpuščen je bil šele po razpadu fašistične Italije. Januarja 1944 so ga aretirali Nemci oziroma domobranci in odvedli v Dachau. Določen je bil za transport v tekstilno tovarno Kempten. Ker pa je bila omenjena tovarna med tem časom bombardirana, je Dolenc ostal v Dachauu in bil nameščen kot tolmač za srbski in ruski jezik v oblačilnici dachauskih SS kasarn, kjer so se nahajali poleg Vlasovcev tudi policijske čete muslimanov iz Paveličeve NDH v sivih fesih. Toda že po nekaj dneh je bil premeščen k takozvani „Himmelfahrts komandi“. Delovni oddelek „vnebovzelja“ se je imenoval zato, ker so morali jetniki — vsak oddelek je štel po 6 moških — v Münchenu izkopavati navadne in tempirane (časovne) bombe in je pri tem nevarnem delu mnogo jetnikov izgubilo življenje. Nacisti so pa radovednim meščanom lagali, da jetniki delajo prostovoljno, da dobe od vsake bombe 1000 RM in ko jih izkopljejo 6, so prosti jetništva. Da to ni res, je Dolenc ob neki priliki povedal radovednežem, ki so prinašali jetnikom

cigarete ter natihem zabavljali čez Hitlerja.

Glavno mesto Bavarske München se je imenovalo tudi „Stadt der Bewegung“, to je mesto gibanja NSDAP, na kar je bilo prebivalstvo precej ponosno. Ko so pa zavezniki začeli bombardirati mesto po dnevih, še večkrat pa ponoči, so izravnavali lepe ulice in trge in je bilo uničenih veliko tovarn, razen tistih, kjer je bil investiran angleški ali ameriški kapital. Uničene so bile nenadomestljive umetnine, državne in cerkvene. Zato je navdušenje za „Parteibewegung“ (strankino gibanje) v zadnjem letu vojne močno prenehalo, enako kot tudi po drugih mestih.

Himmelfahrts-komanda je ostajala v Münchenu po ves teden, v stalni življenjski nevarnosti, le ob sobotah zvečer so se vračali v Dachau, da so se skopali in očistili. Dolenc je te komande rešil njegov prejšnji vodja oblačilnice v SS kasarnah in ga zadržal na njegovem prejšnjem mestu kot tolmača srbskega in ruskega jezika. Zdržal je, kakor sam pravi, med ušmi lakoto in pegavico do osvoboditve.

Marsikomu je še znan Peter Gregore, bivši čevljarški mojster v Tržiču. Pozneje se je naselil v Mariboru, kjer je imel lastno čevljarno. Bil je menda zelo navdušen za narodno-

Počastitev dneva JLA

V ponedeljek, 21. decembra, na večer pred praznikom JLA je bila v dvorani Cankarjevega doma v počastitev 12-letnice ustanovitve naše herojske armade akademija z izbranim sporedom. Slavnostni govor je imel tov. Štucin, ki nam je prikazal našo slavno in junaško JLA kot prvoborniteljico naše nacionalne neodvisnosti in pomembnega činitelja pri izgradnji socializma v naši prelepi domovini. Ostali del programa so dopolnjevale razne glasbene in pevske točke. Pionirski mešani zbor nižje gimnazije je pod vodstvom tov. Debeljakove odpel poleg državne himne še štiri partizanske in narodne pesmi, ki so do cela ustrezale značaju in pomenu tega praznika. Tovariša Rudolf Ahačič (kitara) in Franc Ahačič (citre) sta v duetu odigrala vrsto partizanskih in narodnih pesmi. Njuna igra je zelo navdušila poslušalce, ki so ju temu

primerno nagradili z aplavzom. Tov. Ivan Ahačič, tenorist, pa nam je ob spremljavi tov. Erženove občuteno zapel prelepi pesmi Rada Simonitića „Talcem“ in „Samo en cvet“ na besedilo našega največjega partizanskega lirika Kajuha. Tov. Ivan Ahačič nam je ti dve umetniški kar najlepše posredoval in je želeli, da ga v bodoče še slišimo. Z recitacijo Klnarjeve Prve vizije, ki jo je recitiral Ludvik Štalec, je bil zaključen program na tej akademiji. Aranžman akademije je bil v rokah DPD „Svoboda“ ob sodelovanju že omenjenega pevskega zbora, vodstvo pa je imel občinski odbor Zveze borcev, ki ga upravičeno zadene občutek, da je njihova agitacija slaba, kajti odziv članov ZB je bil na tej akademiji porazen, kar jim ni posebno v čast, posebno v tem primeru, ko gre za njihov stanovski praznik.

Zveza borcev v preteklem letu

V tej organizaciji so predvsem tisti, ki so v težkih dneh revolucije največ doprinesli za njeno izvojevanje. Njihov trud in požrtvovalnost sta bila že mnogokrat opisana. Toda niso opravili samo z revolucijo in potem prepustili razvoj teh sadov, da se razvija kakor koli. Ne, začeli so vsestransko delovati na terenu in s tem graditi boljšo bodočnost našim narodom.

Ozrimo se samo na nekaj primerov

njihovega dela v preteklem letu in videli bomo, kakšni so njihovi uspehi. Člani ZB so povsod med prvimi. Tako so bili ob priliki, ko je naši državi grozila ponovna vojna nevihta od strani italijanskih fašistov med prvimi poklicani na branik naših meja in ozemlja. Ostali člani na terenu so jih v mislih spremljali in bili pripravljeni pomagati jim kakor koli. Tako je ZB organizirala akcijo, da te borce obdari in obišče na njihovih

osvobodilno borbo, zato je daroval cel kamion usnja in čevljev za partizane. Čeprav so blago ponoči odpeljali, je bil Gregorc izdan Nemcem, ki so ga meseca novembra zaprli v Mariboru ter ga nato odvedli v Dachau, kjer je dne 8. marca 1945 umrl za trebušnim tifusom in pegavico.

Že v enem izmed prvih člankov „Ko nisem bil človek“ sem omenil, da je težko pisati o taborišču, ker je enemu samemu nemogoče vse videti, vse doživeti. Zato sem priobčil doživljaje nekaterih Tržičanov, iz katerih si bodo bralci lahko vsaj bežno predstavljali življenje v taborišču, kakršno je bilo še leta 1942, ko smo imeli na del. blokih še bele rjuhe na posteljah, ko so nas pretrepali, če niso bile postlane kot škatllice vžigalic. Kakšna razlika pa leta 1945, ko so jetniki spali natrpani po 6—7 na dveh posteljah! Da to ni bil noben počitek, je razumljivo. Leta 1942 in 1943 smo dobivali 4 dni v tednu po 4 možje en kruh, 3 dni pa po 5 mož. To je bilo zelo malo. Proti koncu vojne so obroke hrane vedno bolj krčili, tako da so en kruh delili med 12 mož. Kaj pa še druge neprilike n. pr. velika prenatrpanost ljudi na blokih, gneča vsepovsod. Težko je bilo priti na vrsto zlasti zjutraj v umivalnici, na straniščih, hitro pojesti stoje, pri slačenju in

oblačenju prerivanje, suvanje, preklinjanje v raznih jezikih itd. Med spanjem so dihal in kašljali eden v drugega, ni se bilo mogoče ganiti, nadlegovale so jih še uši, lakota in bolezni. Vsi naši tovariši Tržičani, ki so bili v taborišču zadnje mesece to enako potrjujejo. Kdor je bil toliko pri moči, da je še lahko hodil delat, se je vsaj med delom nekoliko zamotil in oddahnil od mučno prečute noči. Že omenjeni Albert Laibacher, ki je moral v Dachau zato, ker je bil že leta 1939 leta na črni listi, pa zaradi splošne oslabelosti in bolezni ni mogel nikamor. Za menoj najstarejši Dachaučani, Čadež, Aljančič, Dobro - oče in sin, Gros, Košir, Švab in Milan Koprivnik so radi pomagali onim Tržičanom, ki so prišli v taborišče zadnje leto.

Milan Koprivnik je bil na bloku 20. Kakor Dolenc, Laibacher in vsi ostali je bil vedno aktiven, budno spremljal dogodke in opazoval, kar in kjerkoli je mogel. Zaradi prodiranja zeveznikov proti osrčju Nemčije so nacisti iz izpraznjenih taborišč vozili v plombiranih vozovih onemogle jetnike v že tako prenatrpano dachausko taborišče. Onemogle so celo na nosilnicah nosili po blokih. Teden dni pred osvoboditvijo so zaradi evakuacije taborišča sklicali vse jetnike na zborna mesto, kjer so stali nad

položajih. Za to akcijo je organizacija ZB zbrala preko 250.000 din in napravila 420 paketov. Izbrana delegacija je šla na položaje v Bovec na Primorsko in obdarila vse borce.

Tudi dne 22. decembra je obdarila vse obmejne karavle in to: Medvode, Kofce, Sv. Ana in ostale. Karavli Medvode je podarila tudi album s slikami prvih borcev socialistične revolucije iz Tržiča, ravno tako karavli pri Sv. Ani. Na ta dan obletnice jih je obiskala in bila na proslavi tega slavnostnega dneva posebna delegacija ZB.

Dalje je ZB s pomočjo vseh ustanov in delovnih kolektivov postavila spomenik žrtvam okupatorja in njihovih pomagačev v Kovorju. Ravno tako v Lešah. Poleg tega je postavila tudi 3 plošče in to dve v Lomu in eno v Tržiču. Na dan obletnice JLA je bila v Tržiču slavnostna akademija, na kateri je imel slavnostni govor rez. kapetan Ivan Štucin. Ob tej priliki je opisal slavno pot naše JLA in obenem poudaril njen pomen na naših mejah.

Organizacija se je spomnila tudi svojih tovarišev iz časov revolucije, ki so potrebni kakršne koli pomoči in jim prišla na pomoč. Za Novoletno jelko je poklonila partizanskim sirotam 40.000 din. Dalje se trudi, da bo čimprej postavljen spomenik tudi v Tržiču, zato je pripravila načrte, ki bodo dani občinstvu v pretres, da samo odloči, kje bo stal spomenik žrtvam, ki nas bo spominjal na težke dni borbe za svobodo, po drugi strani pa bo v ponos našim poznim rodovom. Ravno tako je že projektiran

tri ure ponoči. Kakih 3000 Rusov in Poljakov so odvedli iz taborišča neznano kam. Od teh se je pa čez nekaj dni vrnilo v Dachau komaj okrog 1000, ostali so bili najbrže pobiti.

Zadnji teden so privedli v taborišče še angleške vojne ujetnike, več častnikov, med njimi enega polkovnika. Že ko sem jaz prišel v taborišče, se je šušljalo, med jetniki, zlasti med Poljaki, da nacisti v primeru, da bodo morali zgubiti vojno, ne bodo pustili nobenega jetnika živega iz taborišča. Kljub tajnosti so pa vendarle jetniki izvedeli, da je izdal Himler v Berlinu ukaz, naj se taborišče uniči z jetniki vred dne 29. aprila 1945 zvečer ob 7. uri. Uničenje bi se izvršilo tako, da bi bili jetniki ob alarmu vsi v blokih, nacisti bi pa z letal nametali zažigalne bombe in ko bi jetniki vdrli iz gorečih blokov na prosto, bi jih pa nacisti s strojnimi iz stražnih stolpov postrelili. Obenem se je pa že iz daljave čulo zamolklo grmenje topov zavezniške vojske, do katere se je posrečilo jugoslovanskim in ostalim komitejem v taborišču tajno poslati obvestilo, da zaradi Himlerjevega ukaza grozi smrt 30—40.000 jetnikom in angleškim vojnim ujetnikom v koncentracijskem taborišču Dachau. V tej negotovosti, a vendar pogumno so ubogi priporniki pričakovali nadaljnjih dogodkov.

načrt za spomenik v Križah, katerega bodo postavili v teku prihodnjega leta. Zato je vredno, da vsak prispeva k predlogom, kje naj stojijo spomeniki, kajti vemo, da je vsaka naša vas in vsaka hiša dala svoj delež k osvoboditvi naših narodov.

Da ne bomo samo hvalili uspehe organizacije, moramo pripomniti, da so aktivni člani te organizacije samo

nekateri v Trziču, med tem ko velika večina „spi spanje pravičnega“, čeravno so se tudi ti zavezali in obljubili pred vsem članstvom, da bodo vsestransko pomagali odboru. Toda ostalo je samo pri besedah. Odbor je delal sam. Te naj odbor pokliče na odgovor, če je potrebno pa tudi izključiti.

Član ZB.

Združenje rezervnih oficirjev

Marsikaterega državljana zanima, kako napreduje ta organizacija in kakšni so njeni uspehi. Ima zelo lepo organizirana vojaška predavanja in to vsak teden. Tu se naši rezervni oficirji izpopolnjujejo politično in vojaško, tako da ne zaostajajo za aktivnimi v armadi. Spoznavajo teoretično in praktično vse panoge in vojne strategije. Obenem tudi spoznavajo delovanje novega orožja in njegov učinek. To je zelo važno za vse naše oficirje, saj vemo, da tehnika iz dneva v dan napreduje in prinese kaj novega.

Ta organizacija skrbi tudi za lik oficirja in za splošno njegovo izobrazbo. Po drugi strani je vrsta vojnih vprašanj, ki so nujno potrebna našim rezervnim oficirjem kajti v nasprotnem primeru bi zaostali in pri tem bi bila tudi obramba naše domovine šibkejša.

Dalje so prav rezervni oficirji tisti, ki jih vidimo na vseh sestankih, javnih prireditvah, slavnostnih akademijah in vsepovsod, kjer zahteva družba njihovo prisostnost. Ne delajo naši oficirji samo v tej organizaciji. Če pogledamo njihove legitimacije, bomo videli, da so skoro v vseh obstoječih organizacijah, kjer tudi aktivno delajo, oziroma se udeležujejo. To se pravi, da na vseh poljih doprinašajo svoj delež za izgradnjo socializma in boljše bodočnosti naših narodov.

Kot povsod, se tudi tu vrinejo včasih napake in pomankljivosti. Zato obstoji v društvu pododbor „Odbor časti“, katerega dolžnost je, da skrbi, da ostane poleg ostalega lik rezervnega oficirja čist, nepokvarjen in sploh tak, kakor zahteva današnji čas.

Rezervni oficir

Ob občnem zboru Društva prijateljev mladine

Z mnogimi delovnimi uspehi se dvigamo v napredno državo z gospodarsko neodvisnostjo. Ta dvig pa še ni dosegel vrhunca, tudi ne more biti samo nekaj današnjega. Se pozni rodovi za nami naj čutijo delovni polet in žrtve delovnega ljudstva današnjega časa in uživajo sadove dela! Mladina je tista, ki bo začelo delo nadaljevala v prihodnost. Kakor starši živijo dalje v svojih otrocih, tako narod živi dalje v svoji mladini. Zato je dovolj jasen pomen telesnega in duševnega zdravja mladine. Ta je stebber zdrave in svetle prihodnosti našega naroda. Žal pa današnja mladina ni vselej taka, da bi človek lahko s ponosom in veseljem zrl nanjo. Posebno tista, ki je zapustila šolo, pa še ni nikjer v službi, je pereč problem. Tej pa tudi mlajši in starejši, je treba prikazati pravi smisel življenja, jo delovno usposobiti in jo vzgojiti v poštene, socialistične ljudi, da bo vsak roditelj lahko vesel svojega otroka, narod pa svoje mladine. Zato so se pred letom dni začela ustanavljati Društva prijateljev mladine. Tudi Trzič je med prvimi v našem okraju dobil tako društvo, ki je letos 17. decembra na svojem občnem zboru že dalo pregled svojega enoletnega dela. DPM je lani začelo z vzgojo staršev. Starši ne morejo vzgajati, če so sami nevzgojeni. Zvračanje odgovornosti za vzgo-

čemo vsestransko razgledanega, nejo samo na šolo, je zastarelo. Če ho- oporečno dobro vzgojenega človeka, potem moramo uvideti, da šola v štirih ali petih urah dnevno ob najboljši volji in trudu tega ne zmore in je jasno, da mora biti otrok deležen vzgoje tudi v preostalem času dneva bodisi doma v krogu družine, bodisi na cesti, v prodajalni, v mesnici, v javnih lokalih in drugod. Za vzgojo staršev je DPM oskrbelo deset vzgojnih predavanj, ki so jih imeli predavatelji iz Ljubljane. S temi je društvo poleg dela za Novoletno jelko, skrbi za vaje in sirote ter zanimanja za razne vzgojne probleme doseglo največji uspeh. Žal mi je, da ni bil vsak izmed bralcev tega članka navzoč na občnem zboru, da bi videl, kako živahno in sproščeno so razpravljali ljudje, ki so lani obiskovali vzgojna predavanja, na tem zboru o raznih vzgojnih vprašanjih.

Ura se je pomikala že čez deseto, snovi za razgovor pa je bilo še toliko, da so sklenili razgovor nadaljevati na debatnem večeru v četrtek 7. 1. 1954 ob 8. uri zvečer v statistiki, kamor je toplo vabljen vsak Tržičan. Je res žalostno, da samo kakih sto staršev prihaja na predavanja in se zanima za delo DPM, ko vendar obiskuje tržiške šole preko 800 otrok. In končno, saj vzgoja tudi ni samo stvar staršev in šole! Tudi odrasla

mladina naj bi se zanimala za ta vprašanja in s starši vred vsepovsod vzgajala z dobrim vzgledom, dobrnamernim opominom in nasvetom!

DPM v Trziču je lani šele začelo in vsak začetek je težak, vendar lahko beleži lepe uspehe. Z delom pa si je pridobilo tudi mnogo dragocenih izkušenj, ki jih bo lahko s pridom uporabil pri delu novoizvoljeni odbor. Tudi najbolj pereča vzgojna vprašanja so toliko izstopila iz kopipice podobnih, da ne bo težko pričeti z delom. Skrb za pošolsko mladino, za otroke zaposlenih staršev, proučevanje mladinskega tiska, usmerjanje otrok v razne poklice, proučevanje družinskega življenja, vzgoja mladih mater — taka in podobna vprašanja kličejo na delo ne samo odbor društva, ampak vse Tržičane!

Praznovanje Novoletne jelke

Novoletni prazniki, polni presenečenj za našo mladino, so v nedeljo polno zaživel in se v času, ko to pišemo, vrste drug za drugim v vselem prazničnem razpoloženju. Delovni kolektivi, ljudski odbor mestne občine, „Svoboda“ in še drugi, vsi so storili vse, kar je bilo v njihovi moči, da za Novoletno jelko razvesele naše najmlajše. Zato pa je v Trziču te dni tako veselo.

V nedeljo dopoldne je priredila Zveza vojaških vojnih invalidov za partizanske sirote lepo kulturno prireditev z obdaritvijo in pogostitvijo otrok. Popoldne je bila v Cankarjevem domu prva uprizoritev Ribičičevih „Palčkov“, topot za učence tržiške osnovne šole, zvečer pa prva ponovitev za odrasle. Predstave se bodo še ponavljale, dokler se ne bodo zvrstile vse šole.

V torek je priredila gimnazija svojim dijakom ekskurzijo v Ljubljano, kjer je imela zaključeno predstavo „Večera v čitalnici“ v Mestnem gledališču in kjer si je mladina ogledala tamkajšnji novoletni sejem. Med tem je tudi uprava kina začela vrteti mladinski film Pinocchio (Ostržek), da si ga ogledajo vse šole druga za drugo.

Sreda je posvečena prihodu Dedka Mraza. „Svoboda“ je uredila vse potrebno za sprevoz po Glavnem trgu in prihod Dedka Mraza na okrašeno prizorišče na Cankarjevi cesti.

Ostale proste dni, tja do ponedeljka pa bo mladina preživela največ na snegu, ki je prav za Novoletno jelko pobelil hribe in doline. V četrtek ob desetih dopoldne odpre Turistično društvo v Trziču novo sezono na svoji pionirski vzpenjači, da bodo mladi tržiški smučarji dodobra lahko izkoristili svoje proste dni na smučkah.

Našim otrokom želimo prijetno Novoletno jelko!

Želimo podaljšanja železniške proge v mesto

Današnja železniška proga Kranj—Tržič, zgrajena leta 1908 se konča v dolini Bistrice, kakih 2 km od centra Tržiča. Tedanji potek proge so narekovali predvsem industrijski oziri in njene koristi, saj je proga zgrajena tako, da posega prav v osrčje večjih industrijskih obratov. S tem je bilo torej ustrezno industrijskim zahtevam (dasiravno na račun škodljivega sklona s Kriškega polja v dolino Bistrice), dočim je bil znatno prikrajšan osebni promet. Potniki so morali in še vedno morajo pešati po prašni in po blatni cesti polnih 20 minut iz

kot v interesu mesta Tržiča, čimprej preiti do dejanj.

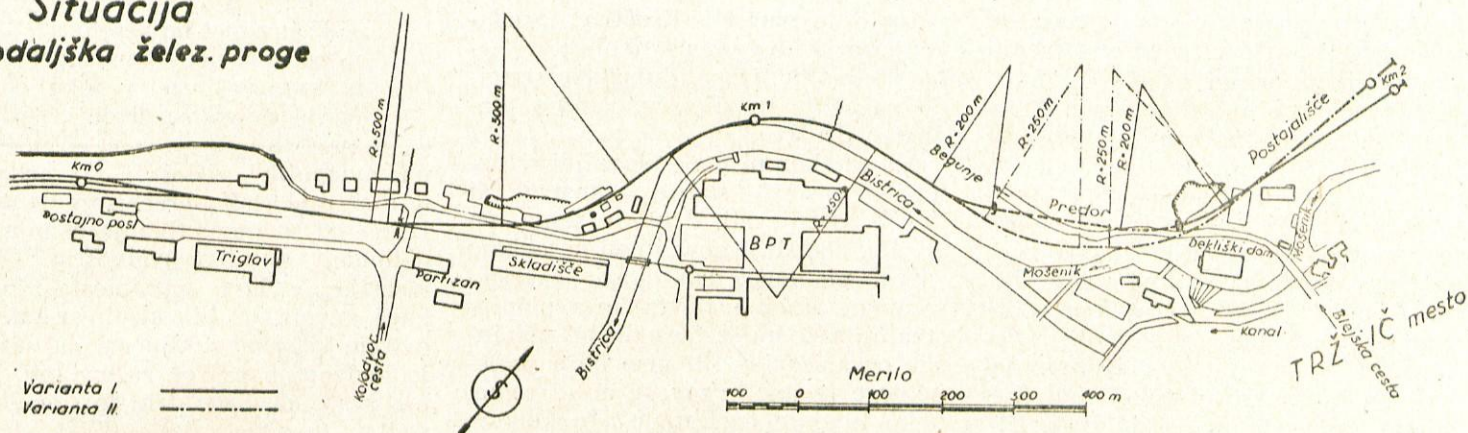
Ker je tržiška kotlina že tako zelo ozka ter vsepovsod pozidana, predstavlja omenjeni podaljšek tehnično resen problem. Ozemlje na južnem delu Tržiča, ki bi prišlo v poštev za gradnjo, zavzema večinoma tovarna BPT, prostora imata le še Kolodvorska cesta in Bistrica. Zato se človeku nehote vsiljuje ideja izpeljati traso od postaje Križe po ravnini skozi Pristavo in dalje vzdolž republiške ceste Kranj—Tržič do mesta. Toda ta varianta bi bila razen zaradi svoje dol-

zavarovanja proge za preprečevanje nevarnosti drsenja, izpodjedanja in udorov.

Postajališčni prostor na koti 510 m bi bil dolg cca 250 m in je predviden za koristno dolžino tirov 150 m, kar v vsakem primeru zadošča za osebne garniture vlakov.

Na desni strani proge oziroma na zahodni strani mesta bi bilo potrebno sezidati manjšo postajališčno zgradbo v primernem slogu izključno

Situacija podaljška želez. proge

mesta do železniške postaje. Med vsakodnevnimi potniki je okrog 150 delavcev in 70 dijakov, ki torej predstavljajo med 4000 potniki ogromno večino. Če pomislimo, da je v primeru slabega vremena delavec ali dijak po 20 minutni hoji iz mesta do postaje že dodobra premočen in da mora v takem stanju delati in sploh izostati od doma tudi po 10 ur, potem nam je jasno, da njih delazmožnost ne more biti na normalni višini. Prav isto pa je s potniki in turisti, katerih dotok se zaradi vse bolj naraščajoče važnosti Tržiča kot industrijskega, zimskošportnega in alpinističnega kraja stalno veča. Zaradi tega je davna želja Tržičanov izposlovati pri železniških oblasteh gradnjo podaljška obstoječe proge od sedanjega kolodvora do središča mesta. Kako nujna je gradnja omenjenega podaljška tudi v gospodarskem pogledu železnice same, ki se prav sedaj postavlja na položaj podjetja s samostojnim financiranjem, kaže tudi dejstvo, da je z uvedbo avtobusnega prometa iz Tržiča do Ljubljane padel potniški promet na železnici od prejšnjih 6 do 7 tisoč prodanih kart na mesec na sedanjih 4000, vključno mesečne in tedenske. Zaradi večje udobnosti, ki jo nudi avtobus spričo začetne postaje v mestu samem, izločenja prestopanja in skrajšanja voznega časa do Ljubljane, so železnici ostali zvesti le potniki z mesečnimi, nedeljskimi in sindikalnimi vozovnicami. S tem torej je zašla vsa proga Tržič—Kranj v pogledu potniškega prometa v pasiven položaj.

Iz teh skupih argumentov je razvidno, da je tako v interesu železnice

žine težko sprejemljiva tudi zaradi dejstva, ker bi zahtevala v Pristavi kot v Zgornji Preski rušenje večjega števila hiš, dalje bi potekala med Pristavo in Presko po gološko sumljivem terenu in nazadnje ne bi imela v mestu nikjer primerne prostora za namestitev postaje. Zaradi tega nam preostane le varianta, razvidna na priloženi skici.

Iz situacije je razvidno, da bi se trasa od postaje dalje poslužila industrijskega tira, se odcepila približno pri domu Partizana, zavila v levo preko „Slograda“ in bi nato tekla ob desnem bregu Bistrice in Mošenika. Od tu dalje sta vrisani dve varianti — I. in II. Varianta II bi še nadalje tekla ob Mošeniku, prečkala Blejsko cesto ter dosegla postajališčni plato pod Zalim rovtom na višini 510 m. Ta varianta bi zahtevala velikih umetnih zgradb, ki bi varovale železniško telo pred snežnimi plazovi in zemeljskimi udori, kajti teren na odseku od km 1 dalje je zelo strm in plazovit in s tem za gradnjo izredno težaven. Varianta I pa se izogne navedenim težavam s tem, da s predorom dolžine 250 m predre v kamnolomu ter doseže postajališče. Kakor se da sklepati iz opuščenega kamnoloma so geološke razmere v notranjosti hriba docela ugodne za gradnjo predora. Razen tega je varianta I. ugodnejša tudi zaradi dejstva, da ne zahteva rekonstrukcije Blejske ceste in cestnega podvoza, kot je to primer pri varianti II.

Poleg težav, ki sem jih omenil na drugi polovici podaljška, pa zahteva tudi prva polovica okrog km 1 večjih drenažnih del, kakor tudi temeljitega

samo za potnike, kajti ves podaljšek je namenjen le osebnemu prometu.

Vsa proga od sedanjega kolodvora do bodočega postajališča Tržič—mesto bi bila dolga 2 km, nova trasa od odcepa pa 1600 m. Obe varianti imata 4 leve in 1 desni radij ter približen sklon 6,5—7,0‰.

Realizacija omenjene zamisli bi predstavljala ne samo uresničitev davne želje Tržičanov, marveč bi tudi v pogledu turizma prispevala velik delež, posebno še v pogledu vsevečjega razvoja zimsko—športnih panog v tem delu Gorenjske; nudila bi možnost nadaljnje povezave z vasjo Podlublje. Posebno pa bi pridobilo mesto (kot železnica) z zamišljeno uvedbo motornih vlakov, ki bi nas po izkusih sodeč v 18 minutah pripeljali do Kranja in v slabi uri do Ljubljane.

Tržičani torej želimo in upamo, da omenjena zamisel ne bo ostala samo na papirju, marveč da bo prej ali slej prišlo do njene izvedbe.

Jože Ahačič

Svojim članom ter vsem delovnim kolektivom in ustanovam tržiške občine želi uspehov polno novo leto Turistično društvo v Tržiču. Zahvaljujemo se jim za vso pomoč, ki so nam jo nudili v prosep turizma v preteklem letu in jih prosimo za nadaljnjo naklonjenost v novem letu!

Turistično društvo

Planinsko društvo v preteklem letu

V letošnjem letu je slavilo Planinsko društvo Tržič 45-letnico svojega obstoja. Ustanovljeno je bilo 17. junija 1908. leta. Čeprav je v tem obdobju večasih delovanje zastajalo, vendar je društvo nekaj napravilo in nato se lahko s ponosom oziramo. Hkrati se tudi s hvaležnostjo spominjamo tistih delovnih mož, članov, ki so s svojim nesebičnim delom bili vedno v zgled drugim in katere moramo še danes posnemati. Pri tem mislimo na pokojne tovariše Matijo Marinčka, Franca Deva, Friderika Repovša, Jakoba Kalana, Franca Ahaičiča, Josipa Turka, Josipa Klofutarja in na še živeča stara planince Ivana Engelsbergerja in Antona Jelenca. Od sedanjega rodu pa je treba omeniti Nadislava Salbergerja.

Zaradi gradnje Doma pod Storžičem, ki še ni popolnoma dokončana, je društvo še vedno v finančnih stiskah. Tem so se pridružila še obnovitvena dela na Kofcah in na Dobri ter zasilno vzdrževanje Planinskega smučarskega doma „Titovi graničarji“ na Zelenici. V propagandnem delu smo opremili naše postojanke z okusnimi slikami in situacijskimi načrti. En tak načrt smo dali tudi Križanom za Kočo na Kriški gori. Obnavljali in dopolnjevali smo markacije in pripravili vse potrebno. Planinski zvezi za izdajo zemljevida Savinjske Alpe, ki bo obsegal prav tako naš okoliš tja do Stola z okolico. Alpinistični odsek si je zadal velike naloge

in bo vse svoje delo močno poživil. Gorska reševalna služba se je pomnožila z mladimi alpinisti. Na gimnaziji in na vajenski šoli pa sta organizirani močni planinski skupini pod vodstvom tov. Coste, ki imata namen pomlajevati Planinsko društvo in Alpinistični odsek in pritegniti našo mladino v lepo gorsko pokrajino, ki naj mladino krepi in odleguje od kvarnih vplivov alkoholizma, raznih moralno močno dvomljivih veselíc, slabe družbe in kajenja. Če ne bomo gledali nja zdrav in krepak rod, bomo pred narodom in ljudstvom imeli silno odgovornost za vse kvarne posledice.

Svojo dejavnost je društvo s predavanji razširilo tudi na okolico, v Leše, Podbrezje, iz podljubeljske skupine pa se je razvilo samostojno planinsko društvo.

Ali nikakor nismo zadovoljni s planinsko zavestjo našega članstva. Ni dovolj ocenjevati društvo samo po številu, članstvo mora imeti nesebično zavest planinske skupnosti, kakršno so imeli pionirji slovenskega planinstva ob začetku šestdesetih let planinske organizacije. Ali niso naše prelepe gore vredne te zavesti in ali vemo, kako tujci te ocenjujejo? In končno še nekaj — vsi forumi naj organizacijo močno podpirajo in vzamejo za zgled podjetja, ki rada pomagajo. Tem najlepša hvala!

Vsem prijateljem gora veselo in srečno novo leto na gorah!

Naši strelci med najboljšimi

Naši strelci so še vedno, pa čeprav je že padel sneg, pri aktivnem delu. Ob priliki dneva republike so osvojili prehodni pokal MO SZDL Tržič za zmago v patrolnem teku in streljanju.

Ze skoraj dva meseca pa so se vrstili stalni treninzi v patrolnem teku, ko so se pripravljali na tradicionalno tekmovalni v patrolnem teku za „Perov pokal“, ki se vrši vsako leto v počastitev Dneva JLA v Ljubljani. Lanskoletni rezultat, zasedeno drugo mesto, so želeli letošnji tekmovalci na vsak način izboljšati in osvojiti prehodni pokal „Franja Pera“, starega strelskega reprezentanta, ki je padel v NOV.

V nedeljo, 20. decembra se je vršilo težko pričakovano tekmovalje. Ljubljana je bila v megli in ledu. Polagoma je deževalo, tekmovalna proga pa je razmočena in blatna pričakovala tekmovalcev. 183 tekmovalcev, razvrščenih v 61 patrol, se je prijavilo za borbo v teku in streljanju. Tržič je zastopalo 9 najboljših strelcev. Naša strelska družina je letos postavila kar tri ekipe-patrole za tek in streljanje. Mladi strelci so nestrpnost čakali znaka za start. 61 patrol, sestavljenih iz samih odličnih strelcev Ljubljane, JLA, Ljudske milice, najboljših atletske in športnih društev, Partizana in smučarjev, med katerimi so bili tudi Tržičani, je bilo pripravljenih za preizkušanje svojih sposobnosti. Znak za start je dan, prva patrola je že na progi. Ni lahko preteči pol 1200 m dolge naporne proge do strelišča, ne da bi se kvaril rezultat streljanja, ter tam izstreliti 5 strelcov, nato pa tek nadaljevati. Seveda kdor bo bolj zdržljiv pri teku in boljši stelec, bo prvi — tega se člani patrol zavedajo.

Naši strelci so vložili ves trud v tek in streljanje. To potrjuje njihov uspeh. Za s tremi ekipami zavzelo drugo, tretje in četrto mesto med 61 ekipami jih lahko samo pohvalimo in damo izpodbude za prihodnje leto. Tudi zastopnik ljubljanskega Korpusa, polkovnik Savič, je z veseljem občudoval mlade Tržičane, ko jim je, za doseženo drugo, tretje in četrto mesto, podelil lepe spominske plakete, kako so mogli pustiti za seboj vse patrole JLA, ostalih miličnikov ter športnikov. Vsekakor pa so strelci Janez Perko, Andrej Hladnik in Stefan Klemenc v prvi, Niko Krapež, Dani Rozman in Milan Stucin v drugi ter Rajko Knific, Matija Radon in Franci Knific dosegli odlična mesta ter na tem tekmovalju ponosno zastopali naš Tržič.

Tudi drugega je bilo letos veliko storjenega pri strelcih ter so pri tem dosegali odlične rezultate in uspehe povsod, o čemer pa bodo strelci sami spregovorili in poročali na svojem občnem zboru, ki ga bodo imeli v januarju 1954.

Vsem strelcem želimo v novem letu 1954 še več uspehov v njihovem razvoju in krepitvi njihovih vrst.

Ustanovili smo namizno teniško sekcijo

Prvenstvo Tržiča v namiznem tenisu, ki je bilo izvedeno v počastitev 29. novembra, je pokazalo, da je zanimanje za ta šport v Tržiču naravnost presenetljivo, saj se je prvenstva udeležilo nad 50 tekmovalcev in tekmovalk. Tudi kvaliteta je bila

SPOMIN NA PLANINE

Tovariš Franc Šarabon, ki služi kadrovske rok v JLA v Otočcu (Lika) pošilja svojim prijateljem lepe pozdrave. Poslal nam je tudi pesem, ki jo radi objavljamo.

Kje ste zdaj planine lepe,
da ne vidi vas oko?
Daleč tam v deželi naši
kjer nekoč sem vzel slovo

Misli moje tam so vedno,
jaz pozabil vas ne bom.
Kje je čas, ko zopet videl
bom planine in svoj dom?

Daleč, daleč so še časi,
ko se vrnil bodem spet.
Obiskal vas bom, planine,
ljubljeni domači svet.

Takrat zopet bo veseló,
vsem zdravico bom zapel
in kozarček vzel v roko,
da bi dolgo še živel.

na zadovoljivi višini in so nekateri igralci pokazali precejšnje znanje. Drugi pa so pomanjkanje znanja nadoknadili s požrtvovalnostjo. Organizacija je bila naravnost vzorna, kajti turnir je bil kljub nekaterim oviram uspešno zaključen. Za to imajo nedvomno največ zaslug tov. Viktor Švab, na čigar delu je slonela izvedba turnirja, dalje TVD „Partizan“ in igralci sami.

Veliko zanimanje je povzročilo, da so tekmovalci pričeli resno misliti o ustanovitvi namizno-teniške sekcije, saj je zanimanje najboljši porok za obstoj in uspeh vsakega društva. Temu je sledilo še vabilo s strani Namizno-teniške zveze Slovenije, da bi se udeležili tekmovalja v okviru gorenjske podzveze, za kar pa bi bila potrebna ustanovitev sekcije in nje registracija. Dne 6. decembra je bil na občnem zboru soglasno sprejet sklep o ustanovitvi namizno-teniške sekcije pod okriljem TDP „Partizan“, ki je pokazalo za naša prizadevanja največ razumevanja. Seveda imamo pred seboj vrsto težav, toda upamo, da jih bomo ob razumevanju mero-dajnih činiteljev le prešli, saj končno je že čas, da tudi v Tržiču spoznamo, da je poleg nogometa še vrsta drugih, morda celo lepših in plemenitejših športnih iger. Posebno je pereče vprašanje rekvizitov, kajti namizni tenis je eden izmed športov, ki se ne morejo sami vzdrževati.

Tekmovalja v okviru gorenjske podzveze bodo tudi v Tržiču in že sedaj vabimo športno občinstvo, naj si jih ogleda in tako podpre novoustanovljeno sekcijo!

Končni rezultati prvenstva Tržiča:
člani: 1. Ivan Eler, 2. Dornik Ludvik, 3. Janko Strukelj itd.

članice: 1. Nives Fink, 2. Greta Dornik;

mladinci: 1. Ernest Petrič, 2. Dušan Kristan, 3. Milan Žepič itd.;

mladinke: 1. Milena Rupar, Vika Rupar, Marija Petrič itd.;

pionirji: Mitja Stritih, 2. Vinko Hafner;

moštva: 1. Smučarji, 2. Partizan I.

Problemi tržiškega nogometa

Jesenski del nogometnega prvenstvene-ga tekmovanja Gorenjske je zaključen. Prvak je postal Projektor brez izgubljene tekme. Naše moštvo je zasedlo II. mesto. Pri mladincih je stanje dokaj kritično, saj so zasedli predzadnje mesto. Pionirji so povsem nekaj zase, zasedli so častno III. mesto.

Za prvo moštvo ni nikakor častno zavzeti II. mesto v prvenstvu Gorenjske. Kaj je temu vzrok? Trener. Resnost igralcev. Kader. Ko se nam je posrečilo dobiti lansketo leto trenerja, je bil to vsekakor uspeh, toda ne za dolgo. Treningi niso bili več tako množično obiskani, navezovati so se začeli preveč „privatni“ stiki s trenerjem po gostilnah in plesih — in konec je bil tu! Igralci so se povsem zavedali, kaj pomeni resnost treninga, le v začetku. Ko so uvideli napor, jih je kmalu minilo veselje. Za težke treninge je potrebno kalorij, za kar pa ni bilo denarja. Na prvenstvenih tekmah smo prišli resno, toda le do prvega poraza, ko je vendar popolnoma napačno nadejati si v naprej, da bomo dobili prvenstvo brez izgubljene tekme. Spomladanski del tekmovanja in osvojitve I. mesta na brzoturnirju na Bledu, na katerem je sodelovalo 8 moštev, je vsekakor pohvalno. Po odhodu tov. Zaletela, Mežka, Kavarija in Josefa v JLA smo prišli v tako kritično stanje, da smo mislili odpovedati tekmovanje. Z malo upanja, da bomo morali mladinsko moštvo povsem razbiti in ga vključiti v seniorje, bi nekako mogli še igrati. In tako se je tudi zgodilo. Patarič, Štucin, Toporiš, Markič, King so povsem nova imena v I. moštvu. Toda z njim ni vse v redu. Zadnja tekma proti „Projektorju“ na domačem igrišču je pokazala dokaj žalostno sliko. V garderobi se je zbralo vsega 9 igralcev. Kje sta še dva? Štucin in Patarič manjkata. „Kje sta?“ so se spraševali igralci, odbor in gledalci. Povsem razumljivo: v soboto sta odprtovala v Ljubljano zabavati se, vse ostale igralce pa pustila na „hladnem“. Mar je to športno? To je največja predrznost mladih igralcev, ki izigravajo vso športno dejavnost mesta in po vrhu vsega izigravajo še sami

sebe. Zakaj ne bi mogli vsi nastopati složno in veseli, da lahko sploh nastopajo za barve društva? Ta primer je bil najbolj umazan, zlasti ker se je primeril prav pred najbolj odločilno tekmo pred domačo publiko.

Marsikdo se sprašuje, zakaj ne nastopa Marijan Primožič za naše moštvo kot eden najboljših vratarjev na Gorenjskem? Omenjeni bi z veseljem nastopal za naše moštvo, saj je že podpisal prijavnico, ko mu je bilo obljubljeno službeno mesto. Ostalo pa je samo pri obljubah in ponovno je moral domačin iskati službo v Kranju. Na tak način smo izgubili že nekaj dobrih igralcev, ki uspešno nastopajo v slovensko-hrvaški in v I. republiški ligi. Prvo moštvo bi se lahko izpopolnilo z igralci, ki pripadajo teritoriju Tržiča, a igrajo pri drugih moštvih in z mladinci, ki čutijo resljubezen do te panoge. Vse, kar je po sili v moštvu in le za izigravanje, je treba takoj odstraniti, da ne bo prepozno, kajti taki škodljivci so v moštvu rakovara, ki ni ozdravljiva.

Po drugi strani pa je treba pohvaliti požrtvovalne in disciplinirane igralce Čustoiča, Perka, Rustija, Toporiša. Ti so vzor vsem mlajšim in starejšim. Magister Puškarovič, Oman, Srečnik, King pa so precej vroči po tekmah (mislim po turnirju), na igrišču pa prav dobro vedo, da ne igrajo zase, pač pa za razvedrilo vsega delovnega Tržiča. Z dobro voljo in složnostjo bi I. moštvo imelo velike uspehe, kakršni so možni v takem industrijskem mestu, kot je Tržič.

Mladinci v tem tekmovanju niso bili uspešni, saj so zavzeli predzadnje mesto. Največji del mladinskega moštva je bilo vključeno v I. moštvo. Zato je nastalo primanjkovanje igralcev, ki bi mogli uspešno nastopati za mladince. S pridobitvijo nekaterih povsem novih mladincev (začetnikov) nam je le uspelo nadaljevati s tekmovanjem. Disciplina pri mladincih je zadovoljiva, zato lahko pričakujemo boljših medsebojnih odnosov.

(Nadaljevanje sledi.)

KAJ BO Z NAŠO ŽIČNICO?

V želji, da posploši zanimanje za žičnico na Kukovnico, je Turistično društvo dne 15. decembra organiziralo večji obisk predavanja o problemih žičnic in vzpenjač, ki ga je imel tov. ing. Skabrne tega dne v Ljubljani. Imenovani se je mudil letos dalj časa na študijskem potovanju v inozemstvu, kjer je obiskal vse renomirane avstrijske in švicarske turistične kraje in se dodobra seznanil z vprašanji žičnic. V svojem govoru, ki je bil spremljan s skioptičnimi slikami, nam je nazorno pokazal sistem in delovanje teh za turizem tako pomembnih naprav.

Prepričali smo se, da vsi kraji, ki hočejo v pogledu turizma kaj pomeniti, gradijo danes žičnice, ker se zavedajo, da je treba gostom tudi kaj nuditi, če jih hočemo privabiti. Ker postaja turizem tudi pri nas čim dalje pomembnejši gospodarski faktor — moramo tudi mi iti z duhom časa naprej in temu problemu posvečati vso pozornost. Mnogi sosedni kraji (Planica, Kranjska gora, Bohinj, Bled, Jesenice, Velika Planina itd.) so nas Tržičane v tem že daleč prehiteli. Postavili so žičnice celo tam, kjer imajo zaradi svoje oddaljenosti od centrov manj povoljne pogoje.

ZADNJI POZDRAV E. KRISTANA

V zadnji številki Tržiškega vestnika smo objavili nekaj spominov starejših Tržičanov na pokojnega Etbina Kristana. Zdaj pa nas Mimi Jančeva iz Trajbaha, ki se je skupaj z njim zdravila v Dolenjskih toplicah, obvešča, da je s pokojnim borcem za pravice delavskega razreda govorila še dva dni pred njegovo nenadno smrtjo in da ji je izročil ob tej priložnosti tudi svoje pozdrave vsem nekdanjim sodelavcem iz Tržiča. Tovarišici se za obvestilo zahvaljujemo ter ga objavljamo, da tudi s tem oživimo spomin na pokojnega javnega delavca, ki se je svojih tržiških tovarišev iz razredne borbe pred desetletji še tik pred smrtjo spominjal.

V zadnji številki objavljeni članek pa toliko popravljamo, da socialistična delavska organizacija današnje Verdirjeve hiše ni kupila leta 1920 temveč že leta 117.

ZAHVALA

Ob smrti našega nepozabnega moža, očeta, starega očeta itd. Gašperja Vuka smo prejeli toliko izrazov sočutja, da se vsakemu posebej ne moremo zahvaliti. Zato se s tem prav vsem iskreno zahvaljujemo

žalujoči ostali.

Silvestrovanje v „Svobodi“

Za prijeten večer pred Novim letom je letos poskrbelo tudi DPD „Svoboda“. Pripravilo je zares pester spored za ves večer do polnoči: pet Cervantesovih „mediger“, to je kratkih komedij s satirično ostjo, dalje štiri humoreske in satire, prav tako iz španske literature in s podobno motiviko, kot jo srečamo v medigrah, ter v vsakem odmoru po eno, stilno dramskemu repertoarju odgovarjajočo skladbo v izvedbi klaviškega tria.

O izvedbi programa, pri katerem sodelujejo naši najboljši igralci pod vodstvom kar treh režiserjev in trije najodličnejši instrumentalisti, bomo poročali v naslednji številki.

Tržiški akademiki so ustanovili svoj klub

V nedeljo, 13. decembra je bil v dvorani „Svobode“ ustanovni občni zbor Tržiškega akademskega društva. V naši občini imamo kar lepo število študentov — okrog 60 jih je —, ki se pa doslej organizirano še niso uveljavljali v javnosti. Upamo, da bodo poslej lažje posvečali svoj prosti čas vprašanjem svojega domačega kraja. Potreb, kjer bi bila njihova pomoč dobrodošla, je mnogo. V pričakovanju, da se bodo po svojih močeh skušali s svojim delom oddolžiti tudi svojemu rojstnemu kraju, pozdravljamo ustanovitev njihove nove organizacije in jim v imenu vseh tržiških občanov obljublamo tudi vso pomoč v njihovih potrebah.

Gibanje prebivalstva

Rojeni v času od 4. do 24. decembra: Zaletel Olga, Tržič, Ahačiča Franca 6; Gačnik Izidor, Tržič, Ljubljanska 1 d.

Umrli v času od 4. do 24. decembra: Naglič Marija, gospodinja, Tržič, Ljubljanska 11, stara 71 let; Teyrovsky Vincenc, upokojenec, Tržič, Predilniška 5, star 83 let; Vuk Gašper, upokojenec, Tržič, Polakova 5, star 72 let; Hafnar Marijana, upokojenka, Sv. Ana 59, stara 86 let; Urbanc Marija, preužitkarica, Sebenje 14, stara 77 let.

Poročeni v času od 4. do 24. decembra: Jež Peter, strojni ključavničar, Tržič in Varšek Marija, nameščenka, Tržič; Potočar Josip, delavec, Straža in Roš Jožefa, gospodinja, Bistrica.

PREGLED GIBANJA PREBIVALSTVA V LETU 1953

V letu 1953 je bilo rojenih na področju tukajšnje občine 74 dečkov in 85 deklic, skupaj 159 otrok. Umrlo je 42 moških, 49 žensk, skupaj 91 oseb. Poročenih je bilo 94 parov.

Število prebivalstva je od časa popisa naraslo za 91 prebivalcev, tako da ima občina sedaj 10.251 prebivalcev.

KINO

- 1.—4. januarja: Ameriški pustolovski film v barvah **Kapitan Horatio**
- 5.—7. januarja: Angleški vzgojni mladinski film **Cirkuški deček**
- 8.—11. januarja: Ameriški kriminalni film **Skrivnost jezera obsojencev**
- 12.—14. januarja: Italijanska filmska komedija **Kako sem odkril Ameriko.**

Ljudski odbor mestne občine Tržič

želi vsem svojim občanom v njihovem prizadevanju
za boljše in lepše življenje čim več uspehov v letu 1954

Občin. odbor Zveze borcev NOV Združenje rezervnih oficirjev Občinski komite Zveze komunistov Jugoslavije

želijo svojim revolucionarnim članom in vsemu delovnemu ljudstvu občine Tržič
uspehov polno novo leto

Krajevni svet Zveze sindikatov Jugoslavije Tržič

pošilja svojim članom
ob Novem letu 1954
borbene pozdrave in jim
želi pri graditvi socializma
čim vidnejših uspehov

Delavsko prosv. društvo » SVOBODA «

se ustanovam in podjetjem, zlasti pa
Krajevni sindikalnemu svetu naj-
topleje zahvaljuje za njihovo pomoč
v preteklem letu ter želi njim ter
vsem svojim članom v novem letu
čim lepše uspehe

TVD »PARTIZAN«

želi svojim članom in vsem Tržičanom
uspehov polno novo leto

Strelska družina Štefe Anton - Kostja, Tržič

ŽELI SREČNO NOVO LETO 1954

vsem svojim članom, podjetjem, usta-
novam in društvom ter vsem ljubite-
ljem lepega strelskega športa — —
Vstopajte v strelske vrste!

Delovnim ljudem

na področju mestne občine Tržič želi na njihovih
delovnih mestih čim večjih uspehov v letu 1954

Socialistična zveza delovnih ljudi

OBČINSKI ODBOR V TRŽIČU

Vse sile za izgradnjo socializma!

Vsem turističnim delavcem želi

srečno in uspešno novo leto 1954

Turistična zveza Slovenije

Planinsko društvo v Tržiču

želi svojim članom
in vsem Tržičanom
srečno novo leto

Planinci, ljubitelji planin in smučarji, vabita vas

Dom na Kofcah in Dom pod Storžičem. — Oba doma bosta ob novoletnem praznovanju dobro oskrbovana — in ali ni najlepše praznovati Novo leto v planinski koči?

Gostinska zbornica Ljubljana

želi vsemu delovnemu ljudstvu
Tržiča in okolice
uspehov polno novo leto

GOSTINSKO PODJETJE

„Storžič“

TRŽIČ

želi svojim gostom in vsemu prebivalstvu naše občine

SREČNO NOVO LETO

SLOVENIJA-AVTOPROMET

SAP

LJUBLJANA

želi delovnim ljudem tržiške občine
mного uspehov v novem letu 1954

Gostinsko podjetje

„ZELENICA“

v TRŽIČU

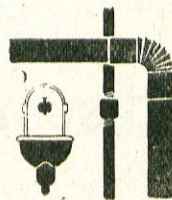
**ŽELI SVOJIM GOSTOM IN VSEM TRŽIČANOM
SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1954**

DELOVNI KOLEKTIV

Tovarne finega pohištva v Tržiču

čestita delovnemu ljudstvu naše občine k uspehom v minulem letu ter mu želi mnogo uspehov v letu 1954

Mestno kleparsko in vodovodnoinstalaterska podjetje v Tržiču

čestita vsem delovnim ljudem k doseženim rezultatom v letu 1953 in želi mnogo novih uspehov in delovnih zmag pri skupni graditvi socializma za srečo in blagostanje delovnih množic nove Jugoslavije

v letu 1954

Tovarna obutve „Ljubelj“

želi svojim odjemalcem
in vsemu delovnemu ljudstvu
Tržiča mnogo uspehov
v letu 1954

Tovarna lesne lepenke na Slapu pri Tržiču

želi vsem delovnim kolektivom tržiške občine
uspehov polno novo leto

Uspehov polno novo leto
želi delovnim kolektivom
v Tržiču in okolici

Lesno industrijsko podjetje Kranj obrat Težič

Mnogo uspehov
v novem letu 1954
želi delovnemu ljudstvu
Tržiča in okolice

GOZDNO GOSPODARSTVO KRANJ

DELOVNI KOLEKTIV

Tovarne kos in srpov v TRŽIČU

čestita delovnim ljudem tržiške občine k doseženim uspehom v preteklem letu in jim želi v novem letu čim lepših uspehov

Mnogo uspehov v novem letu
želi svojim obiskovalcem

UPRAVA KINA v Tržiču

in se še nadalje priporoča
za obisk svojih filmskih predstav

MESTNA LEKARNA, Tržič

želi delovnim ljudem
Tržiča in okolice
zdravo in uspehov polno
novo leto 1954

Pilarna „Triglav“ v Tržiču želi vsem delovnim ljudem tržiške občine uspehov polno novo leto	Mestno gradbeno podjetje v Tržiču želi delovnemu ljudstvu Tržiča in okolice čim večjih uspehov v novem letu
Kmetijska zadruga - Sv. Ana želi svojim članom in odjemalcem uspehov polno novo leto	Kmetijska zadruga - Sv. Katarina želi svojim članom in odjemalcem čim več uspehov v novem letu
Srečno novo leto želi vsem svojim odjemalcem Radio - mehanika — Tržič	Srečno in uspehov polno novo leto Boris Maksimov splošno kleparstvo TRŽIČ, Usnjarska 11 Srečno novo leto! Viktor Indihar steklarstvo Tržič, Glavni trg
SREČNO NOVO LETO 1954! FRANC STRITIH, DRŽAVNI TESARSKI MOJSTER TRŽIČ	SREČNO NOVO LETO 1954! ANTON GOLOB pečar TRŽIČ, Za Mošenikom 8
Vsem svojim naročnikom želi mnogo uspehov v novem letu Mestna krojačnica v Tržiču	Srečno novo leto želi svojim gostom in se priporoča Gostilna „PRI LOJZKU“ TRŽIČ, Ljubeljska cesta
Vsem svojim strankam želi želi zdravo in uspehov polno novo leto Mestna pekarija v Tržiču	Svojim odjemalcem želimo v novem letu mnogo uspehov! Trgovsko podjetje „PREHRANA“ TRŽIČ
Uspehov polno novo leto želi vsem svojim odjemalcem in se priporoča Trgovsko podjetje „Preskrba“ TRŽIČ	Mnogo zdravja in uspehov v novem letu želi vsem potrošnikom Mestna mesarija Tržič

DELOVNI KOLEKTIV

**tovarne usnja in
trgovine z usnjem**

»RUNO«

želi svojim dobaviteljem in odjemalcem ter vsemu
delovnemu ljudstvu Tržiča in okolice

uspehov polno NOVO LETO

DELOVNI KOLEKTIV

Tovarne obutve

želi svojim odjemalcem in
vsemu delovnemu ljudstvu naše občine
v novem letu 1954 čim večjih uspehov

TRŽIČ

Delovni kolektiv

Bombažne predilnice in tkalnice

**pošilja ob vstopu v leto 1954 borbene
delavske pozdrave in čestitke vsemu
delovnemu ljudstvu občine Tržič**

Delovni kolektiv BPT, Tržič